

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XVII. De Conciliabulo Romano contra Ioannem XII. sub Othone I.
Imperatore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

CAPVT XVII.

De Conciliabulo Romano contra Joannem
XII. sub Othone I. Imp.

DE hoc Conciliabulo copiosè agit Illustriss. Baronijs Annali decimo, Anno Redemptoris DCCCC. LXIII. Calvinista contendit, fuisse legitimum Concilium. Imperatori fas esse Pontifices eligere, & confirmare & si vitam tanta dignitati dissentaneam viuant, de gradu & throno deicere. Neque id aliter probat, nisi citatione variorum Auctorum, qui huius Conciliabuli meminerunt, (quasi vllus sit, qui Synedrion hoc celebratum fuisse neget) Et ne mentiar, probat id conuicijs & calumnijs in optimum, eruditissimum, & celeberrimum Cardinalem Baronijs; in quibus refutandis, cur immorer? ipsum Baronijs nomen, qua Christianus orbis patet, illustrissimum, criminationum istarum nebulas æquè facilè dispellit, ac sol ætherius tenebras; illam præsertim loedoriam nullo negotio disiciet, cum Calvinista Baronijs Ioanni Pontifici *vita & moribus similem fingit*: quis enim non execrabitur teterrimam hanc calumniam, cum vrbi & orbi constet, Baronijs integerrimam & inculpatisissimam vitam duxisse? At defendit Ioannem XII. Nō mores, ò Calvinista, qui fuere flagitiosi & improbi, sed Pontificatum, non actiones, quæ, vt ipse Baronijs deplorat, fuere sceleratæ, sed dignitatem. Quis tam rerum ignarus est, qui ignoret, mores ab officio discriminari debere? Meminerit Calvinista eius, q̄ ad Winsbeckij paræneses annotauit: *Noli curare Sacerdotum vitam, quorum doctrina, non vita inspicienda, vt ait Tyrolis.* Winsbeckij monitum hoc est.

Eun/

Sun/ Geistlich Leben in Ehren habe/
 Das ist dir gut/ vnd ist ein Sin/
 Des willen kum durch niemand abe/
 Bring in ze diner Gruben hin/
 Das wird an selten din Gewin/
 En ruche wie die Pfaffen leben/ du solt doch die-
 nen Gotte an in:
 Sint gut ir Wort/ ir Werck si krumpp/
 So volge du den Worten nach/ ir Wercken nit/
 alldu bist rump.

*Fili, Ecclesiasticos honora. Hoc tibi bonum est: & bona mens;
 quam nunquam deponere; sed usque ad mortem retine. Hoc
 tibi lucro erit. Ne cura Sacerdotum vitam; quia in illis Deo
 seruire debes. Si bona eorum doctrina, & opera praua, seque-
 re doctrinam, non opera. Addit Winsbeckius.*

Sun/es was ie der Leien Sitte/
 Das sie den Pfaffen trugen Haß/
 Da sundent si sich sere mitte/
 Ich kann nit wissen vmb e was.
 Du solt in holt mit truwen Sin/ vnd sprich in
 wol/ vnd thust du das/
 So mac din Ende werden gut/
 Vnd wirt ze lone dir beschert Gotte Lichame/
 vnd sin reines Blut.

*Fili, hic Laicorum mos est, ut Sacerdotes oderint. Nescio qua-
 re. Sed porro tibi suadeo, ut illos sincerè charos habeas, & bo-
 nis dictis prosequaris, si hoc feceris; bonum finem adipisceris,
 & pro mercede accipies corpus Christi, & purum eius sangui-
 nem.*

Inter alia, quæ vt inepta prorsus & rationi dissona
 in hac pseudosynodo Baronius reprehendit & optimè
 refellit, est etiam hic loquendi modus in ipso statim
 Acto-

Actorum vestibulo obuius. *Tunc Romani Pontifices, Episcopi scilicet Suffraganei, & Cardinales Presbyteri, &c.* Quæ noua phrasis, inquit Baronius, ab Ecclesiastica consuetudine abhorrens, qua Romanos vocant Episcopos, siue Romanos Pontifices ipsos Romanæ Sedis Suffraganeos? Recitat Calvinista voculas istas: *Episcopi scilicet suffraganei, ex margine in textum irrepisse*; te nimirum post carecta latente, & multum latrante Lycisca. Demus esse glossema, seu ex glossemate; phrasis nihilominus ab omni Ecclesiastica consuetudine abhorret. Quis enim nomine *Romanorum Pontificum* intelligit, aut vnquam intellexit alios Episcopos, præter illum vnum, qui Christi in terris Vicarium, & S. Petri successorem agit? Et tamen scriptor huius Synedrij ita inquit: *Tunc Romani Pontifices & Cardinales, &c.*

Fulminat Calvinista in Baronium, & docet, si tamen furere & bacchari est docere; etiam Metropolitanos dictos esse *summos Pontifices*; Et Episcopos, non eos tantum dictos, quos hodie appellamus, sed etiam minoris ordinis *antistites*; non inquiram qua fide hæc & plura talia Calvinianus producat; illud affirmo, nihil eorum, quæ blattit, ad rem facere. Nam quæstio est, num alij Episcopi, vocentur *Romani Pontifices*: Huius proferat exempla, si potest. Ostendat vllum vnquam vel Grecum vel Latinum, dictum esse *Romanum Pontificem*; præter illum, qui vrbis Romæ Episcopatum gessit. Nul- lum, sat scio, vnquam exemplum nobis adducet; solis inficetis & insulsis contra Baronium vociferationibus contenti esse debebimus.

Scripterat Ioannes Papa in suo Apologetico aduersus Pseudosynodum, in cæteris etiam ista. *Nos audiuimus dicere, quod vos vultis alium Papam facere: si hæc facitis, ex-*

p
commis-

communico vos de Deo omnipotente, ut non habeatis licentiam vllum ordinare, & Missam celebrare. Ad quæ Pseudo-synodus ita respondit. Excommunicastis enim omnes, ut non habeamus licentiam canendi Missas, ordinandi Ecclesiasticas dispositiones, &c. Ita enim scriptum erat: Non habeatis licentiam vllum ordinare. Nunc vsq; putauimus, imò credimus, duonegatiua vnum facere dedicatiuum (affirmatiuum) nisi vestra auctoritas priscorum sententias infirmaret auctorum. Vbi isti imperitè arbitrantur, vllum, in Rescripto Ioannis, idem esse, quod, Nullum: atque adeo Ioannem, dicendo; ut non habeatis licentiam vllum ordinandi; dixisse; ut non habeatis licentiam nullum ordinandi; hoc est, ut habeatis licentiam aliquem ordinandi, cum duæ negationes affirmant: quæ sane puerilis est ineptia.

Caluinista clamat; vtrobique legendum esse; *nulum*. Quam lectionem si admitteremus, rem factam haberet. Sed suas sibi res habeat Criticus cum præcipiti suo corrigendi, hoc est, corrupendi cacoëthe: cum vulgatæ editiones Luitprandi Ticinensis, (ad cuius sextum librum Acta huius conciliabuli adiuncta sunt,) nominatim Basileensis Anno Domini M. D. XXXII. & Iusti Reüberi M. D. LXXXIV. constanter vtrobique habeant; *vllum*: neque suum figmentum vllius manuscripti exemplaris auctoritate Caluianus firmare potest; qui vociferatur: Othonem Imperatorem, eo in Concilio iure, *Sanctissimum* appellari; *Ioannem enim omni vitiorum genere obuolutum hoc encomium non meruisse*. At nosse debebat Caluinista; duplicem esse sanctitatem; alteram personæ, qua caruit Ioannes; alteram gradus & officij; qua etiam pessimus clarere potest; vt sæpe S. Augustinus Donatistis, præsertim Petiliano, respon-

spondit, quando vitam & mores orthodoxorum Præfulum petulanter exagitabant. Hac posteriore sanctionia *sanctissimus* fuit Ioannes; quia Sanctissimum officium gessit: Quis enim sanctum esse dubitet, inquit Ennodius Ticinensis aduersus scribentes contra Synodum; *quem apex tanta dignitatis attollit; in quo si desint bona acquisita per meritum, sufficiunt, qua à losi decessore præstantur: aut enim claros adhæc fastigia erigit, aut qui eriguntur, illustrat.*

Neque verò Baronius absolutè reprehendit Conciliabuli illius assessores, quòd Imperatorem *sanctum & sanctissimum* nominarint; non ignorans, hæc Epitheta tribui interdum Imperatoribus, præsertim Græcis à Græcis, vt docent Commentarij Balsamonis in Conciliorum Canones, & aliorum Græcorum recentioris æui monumenta: sed quòd Episcopi illi præter morem apud Latinos tunc receptum, his Encomiis Imperatorem ornarint, & ordine præpostero, quæ Pontificis erant, ad Imperatorem; & quæ Imperatoris, ad Pontificem transtulerint; dum eum ita compellant: *Magnitudinem vestram, &c. Magnitudini vestra, &c.* Porro olim quoque Episcopos dictos esse *sanctissimos & beatissimos*, liquet ex variis D. AUGUSTINI Epistolis; & ex Conciliorum Actis, præsertim Nicæni secundæ.

Protestantes vocant Patriarcham Constantinopolitanum in suis ad eum literis, *sanctissimum & beatissimum*: Eundem titulum tribuit Burdo libro de Emendatione Temp. Patriarchæ Antiocheno, & Doufa, Meletio Græcanico Patriarchæ Alexandria. Et Capito seditiosus Prædicans, scribens ad

Pharellum non dissimilis ingenij Zvvinglianum Ministrum, hoc eum elogio cohonestat. *Gulielmo Farello Ministro Christi sanctissimo, indiuiduo suo fratri.* Et Zvvinglius, vel eius Interpres Gualtherus, Principes Saxoniae & Hassiae, quibus Responiones duas ad Confessionem Lutheri dedicat; saepissime *sanctissimos* appellat. Idem Zvvinglius responso ad Epistolam Fabri, duos Prædicantes, Blaurerum & Zviccium *sanctissimos* vocat; Senatumq; Tigurinum *sanctum* & *sanctissimum* indigitat; in responione ad Epistolam Eckij, & alibi passim; Et scelus inexpiabile committet, qui Romanum Pontificem *sanctissimi* titulo cohonestauerit; Et statim à Calvinista audiet, fuisse *olim in huiusmodi titulis maiorem, quam hodie, simplicitatem.* Neque in ciuilibus, neque in Ecclesiasticis eadem semper est titulorum ratio; ascendant & descendunt, accrescunt & decrescunt pro temporum & hominum varietate, vt docet quotidiana experientia.

Inter alia illegitimè & profus sacris Canonibus aduersè factitata obiicit Baronius huic Pseudosynodo etiam hoc: Ante sententię prononciationem trinam citationem præmitti debuisse. Hic Calvinista, turgidis faucibus Baronio *ignorantiam Iuris* obiecit; quippe qui *formulam peremptoria citationis perspectam non habuerit: nam Ioannem peremptoriè citatum esse; & hanc simplam sufficere.* Si peremptoriè citatus est; cur ergo citatio repetita est, cum vna eaque simplex sufficiat, quandoquidem peremptoria citatio est, post quam si reus non compareat; sententia fertur? At post primam citationem non est lata contra Ioannem sententia; non fuit igitur peremptoria; nec vllus peremptoriae citationis modus in prima vel secunda citatione apparet, vt fatebuntur illi,

illi, qui citationes ipsas perlegerint. Secundò, etiam si Ioannem peremptoriè citassent; quo iure priuassent eum beneficio iuris de triplici citatione? eum, inquam, quem his titulis cohonestant; & pro suo superiore agnoscunt: *Summo Pontifici & Vniuersali Papa Domino Ioanni, &c.*

CAPVT XVIII.

De prima Bulla Leonis VIII. Antipapæ.

DE hac Baronius Annali 10. Anno Redemptoris DCCCC. LXIV. qua conceduntur Othoni primo Imp. varia priuilegia, vt ius eligendi arbitratu suo summum Pontificem, ordinandi Apostolicam Sedem, & inuestiendi Episcopos: dicitque se id facere exemplo Hadriani I. qui Carolo Magno idem priuilegium concesserit. Respond. Bulla hæc non subsistit. I. Quia Leo iste non fuit legitimus Pontifex. Secundo, quia ipsa Bulla est commentitia, vt multis argumentis ostendit Baronius: Calvinista multos citat, qui huius diplomatis ac concessionis meminerint. Sed omnes sunt æui recentioris, & sæculo illo posteriores; vt Theodoricus à Niem, Crancius, Marsilius Patauinus, Platina, Georgius Alt Secretarius Norimbergensis in Chronico, Walthramus Naumburgensis; Fasciculus temporum. Henricus Tocken in Rapulario. Leopoldus Bebenburgius, & quem vel primo loco nominatum oportuit propter grauitatem & auctoritatem Flaccius Illyricus; qui omnes absque accuratiore disquisitione hoc schismaticorum figmentum suis libris illigarunt; ita vt illud alij aliis quasi pilam traderent ac traicerent.